

Časi so resni; tudi kmet že ve ceniti šolsko izobrazbo. Ko vsi drugi stanovi zahtevajo več splošne izobrazbe, tudi kmet noče in ne sme zaostati! Toda opravičena pa je zahteva, da se šolske razmere urede tako, da bodo kmečki otroci deležni kar največ duševnih dobrot šole, da se pa ne bodo zavoljo tega odtujevali svojemu kmetijskemu poklicu in da jim bo mogoče biti svojim z delom preobloženim staršem v pomoč tudi v času, ko pobirajo v šolo.

Torej: otrok naj služi šoli in domu. Naj si privzame splošno izobrazbo v šoli in stanovske doma in bodi staršem krvavo potrebna opora! Oboje je nemogoče, bo ugovarjal marsikateri. Mi pa trdimo, da je mogoče in hočemo prihodnjim priobčiti jasne predloge, ki ne bodo na kvar ne duševnemu, niti telesnemu razvoju mladine, ki pa bodo primerni razmeram kmetijskega stanu.

Šest temeljnih zmot socijalne demokracije.

Kristjani imamo šest temeljnih resnic, ki so tudi temelj krščanskega življenja. Te se glasijo:

1. da je Bog;
 2. da je Bog pravičen sodnik, ki dobro plačuje in hudo kaznuje;
 3. da so tri božje osebe: Oče, Sin in Sveti Duh;
 4. da se je Bog Sin, druga božja oseba, včlovečil, da bi nas s svojo smrtjo na križu odrešil in večno zveličal;
 5. da je človeška duša neumrjoča;
 6. da je milost božja k zveličanju potrebna.
- S temi resnicami se tudi strinja zdrava pamet.

Nasproti tem resnicam ima socijaldemokracija šest temeljnih zmot.

Te šestere temeljne zmote in njihove posledice so:

1. da ni Boga, ker ga ne vidimo z očmi. Dosledno se mora reči, da ni pameti, ker je ne vidimo, zato človek ni nič drugega kakor nespametna žival ali bolje nespametna zverina, ker se je človek pokazal v svetovni vojski tako krvoločnega kakor ni nobena zverina;
2. da ni po smrti nobenega povračila. S smrtjo je vsega konec. Dosledno se mora reči, človek crkne in ne umrje. Dosledno je tudi, da tudi v Evropi pride afrikanško ljudožrstvo do veljave, saj je človek ni nič drugega kakor žival, zakaj če bi ljudi klali in žrli. Toraj v Afriko po črne človeške mesarje, da začnejo tudi v Evropi izvrševati svojo obrt;
3. da ni presvete Trojice. Na zemlji pa ni po sv. Trojici posvečene družine, zato proč z zakonom, pa v čast vlačugarstvo. Zakon se mora dosledno odpraviti, proglasiti vlačugarstvo kot zakonito, zakonsko zvestobo in ljubezen se zasleduje in kaznuje;
4. da ni božjega Odrešenika, ki je naredil iz ljudi otroke božje. Ljudje smo vsi enski. Živela enakost! Proč s stanovi, še posebno proč s kmečkim stanom! Delajo naj slabi in naj bodo sužnji močnih. Ko pa več niso za delo, se v vodo pomečejo ali pa postreljejo;
5. da ni človeška duša neumrjoča. Dosledno je tudi, da ni vesti, da ni greha, da ni hudodelstev, da ne sme biti nobene kazni, nobenega sodnika, toraj živela prostost hudobnih jezikov, roparjev, tatov;
6. da ni potrebna človeku višja pomoč, ki jo imenujejo kristjani milost božjo. To mora nadomestiti komunizem ali boljševizem. Odpravijo se vse pravice, vsa zasebna last, vse, kar ima in da zemlja, vse se lahko vzame, kdor hoče, samo če je tako močen, če ima tako trdo pest. Toraj trda pest vlada, šipka pa delaj. Moč v senci puši, žena pa se muči v žarkem soncu. Močni lenuh čremli pod drevesom na blazinah, šipki siromak pa ječi in vzdihuj pod krutim jarmom enako črni živini.

Takšne zmote naj zavladajo, — človeški rod, tebe pa mora biti konec.

Plačevanje zavarovalnin inozemskih zavarovalnic.

Predsedstvo deželne vlade za Slovenijo v Ljubljani je glede ureditve plačevanja zavarovalnin ali zavarovalnih premij inozemskih zavarovalnih družb izdalo sledečo naredbo:

Mnogi državljani kraljestva SHS, ki žive v Sloveniji in ki imajo zavarovalne pogodbe s inozemskimi zavarovalnicami, vsled ukinjenja prometa s poštnimi nakaznicami ali vsled ukinjenja poštnehranilniškega prometa s poštnehranilničnim uradom na

Dunaju, ne morejo plačevati zavarovalnin, bodisi, ker ne vedo, kje se nahajajo plačilnice, kjer bi morale plačevati zavarovalnico, bodisi, ker jim ni znano, je-li so še stare plačilnice veljavne ali ne.

Vsi tisti, ki so sklenili zavarovalno pogodbo s kako inozemsko zavarovalnico ali zavarovalno družbo, in takih je v Sloveniji veliko število, se pozivljajo, da najpозnejše do dne 6. maja 1919 napravijo pismeno nekolikovano vlogo na predsedstvo deželne vlade v Ljubljani, v kateri mora biti označeno ime dotične inozemske zavarovalnice, s katero je bila pogodba sklenjena, nadalje svoje ime in svoj naslov, življenjsko zavarovanje ali zavarovanje proti požaru, številko zavarovalne police, zavarovalni znesek, zavarovalnino in rok, do katerega mora biti zavarovalnina poravnana in končno je še v vlogi navesti, na kak način je bila plačana zadnja zavarovalnina ali po poštni nakaznici in na kateri naslov, ali po poštni položnici poštnehranilničnega urada na Dunaju. V zadnjem slučaju se mora navesti število položnice poštnehranilničnega urada na Dunaju.

Deželna vlada za Slovenijo v Ljubljani upa prepričati na ta način, da bo naše ljudstvo obvarovano škode, ki bi je sicer utegnila zadeti brez lastne krivde.

Razne politične vesti.

Vprašanje slovenskih napisov. Z žalostjo moramo konstatirati, da je danes v Mariboru še pravzaprav zelo malo slovenskih napisov. Še niti naši ljudje nimajo izrazitih slovenskih napisov. In s posebnim apetitom zabajajo naši narodnjaki iz mesta ter rodoljubi z dežele v trgovine in gostilne, ki imajo prešerne nemške napise. Mnogim se zdi vprašanje napisov premalenkostno. Ko pa prihajajo razne ententne komisije in odposlanstva, druga za drugo v Maribor in vidijo skoro same švabske napise, kaj si mislijo o Mariboru. Odslej moramo z vso odločnostjo zahtevati vsaj od trgovcev, gostilničarjev in obrtnikov slovenske napise. Kdor bo tej zahtevi hujnoboval, se mn naj enostavno odvzame koncesija!

Uspeh bavarskih kmetov. Na Bavarskem so prišli na krmlo nedavno boljševiki. Grozili so, da bodo odvzeli kmetom vsa posestva in jih bodo razdelili. A rdečkarji so se zaračunali. Bavarske kmetake zveze so preprečile uvoz živil v glavno mesto Monakovo, kjer je sedež socijalnih demokratov in boljševikov ter njih vlade, in glad je prisilil boljševike, da so se udali. Boljševiška vlada se je zrušila. Slovenski kmetje, tudi vi se organizirajte v Slovenski Kmetijski Zvezi. Tudi pri nas bo treba kmetškemu ljudstvu organizirano nastopiti.

Kako je na mirovni konferenci. Prav težko se zve kaj točnega s konference. Časopisi pa pišejo vse skrižem. Posebno italjanski in nemški listi si izmišljajo raznovrstne laži. Toliko je sedaj glede določitve mej gotovo, da smo Slovenci na severu dosegli vse, kar smo zahtevali: Maribor, Špilje, Radgona, Lendava, Št. Gotthart, Velikovec in Celovec pripadajo k Jugoslaviji. Glede mej proti Italiji pa bo padla odločitev v nekaterih dneh.

Vsiljivost socijal-demokratskih agitatorjev. Na vse zadnje ne bo več človek nikjer varen pred social-demokratskimi agitatorji. Čelo na stezi se človeka lotijo, pa mu vsiljujejo svojo lažnivo robo sladko drugi ostudno roboto, eni obetajo paradiz, kakor v deveti deželi, drugi odirajo duhovnike na meh s svojimi strupenimi jeziki. Že celo nadležni pa so ti ljudje, če se kateri priklati na dom. Tukaj te hoče pridobiti za največjega nevredneža v angelja, nasproti pa ti ne pusti na možu poštenjaku niti enega lasa več celega. Razne živali ce so bile vsiljive v strelskih jarkih, a vsiljivost social-demokratskih agitatorjev jih daleč prekaša.

Socialni demokratje popisujejo. Socialnodemokracija popisuje po hribih in dolinah, kar leze in gre. Papir seve je potrpežljiv, a drugače je človeško srce. To hoče pošteno ostati in se studom in gnevom obrača proč od onih, ki ga bi radi po vsej sili prišteli socialdemokratski gardi. Svojih imen ne damo socialdemokraciji, temuč edino le Slovenski ljudski stranki in Kmetijski zvezi, katera stoji na večnoveljavni podlagi krščanske pravičnosti. Drugam razpisati svoja imena bi se reklo oskruniti poštena slovenska imena.

Socialni demokratje obljubljajo zlate čase. Socialdemokratski govorniki se široko ustijo na shodih, da bodo napočili dobri časi, če oni dobijo vse v svoje roke. Toda Nemčija in Rusija nam kažejo dovolj, kakšni so ti dobri zlati časi, ki jih da socialdemokracija, le povejte po resnici o strahotah in grozotah, ki se dogajajo v Berlinu, Monakovem in Petrogradu ter drugod, koder je zavladala socialdemokracija. To je joj in gorje, kakoršnega še ni videl človeški rod.

To nič ne dá, če jih nekaj pobijejo. Tako se drznejo govoriti socialdemokratske duše. Tako toraj! Kam so prišli? Ali smo še v Evropi ali pa že v Afriki, kjer se ljudje kolejo in pobijajo pri divjakih kakor živina. — Kdo se ne bo zgražal nad takimi besedami?

Slov. Kmečka Zveza je priredila te dni v mariborski okolici večje število shodov. Prvi shod se je vršil dne 22. aprila zvečer v krčevinski šoli. Shoda se je udeležilo nad 200 naših najboljših ljudi iz Križevine in Leifersberga. Shod je pozdravil nadučitelj Pučelič, ki je povdarjal, da ga iskreno veseli, da je SKZ priredila shod za naše ljudstvo. Otvoril je zborovanje o. Bernard. Za predsednika je bil izvoljen gerent Inkret. Govorili so: državni poslanec dr. J. Hohnjec, dr. Leskover in urednik Zebot. Ustanovila se je krajevna organizacija SKZ. V odboru sta gerenta Inkret in Janžekovič ter možje: Babič, Požavko, Kraner, Žizek, Vudler, Cvikel, Bauman, Blažević, Skot, Repina, Ferk, Spindler, Vesner, Cesarsko, Kolol, Serp in o. Bernard. Odbor ima prihodnjo nedeljo, dne 27. aprila, točno ob 11. uri dopoldne v krčevinski šoli svojo prvo sejo. Pridejo naj vsi odborniki. Izvolilo se bo predsedstvo in določilo nadaljnje delovanje odbora.

Shod SKZ pri Sv. Marjeti niže Ptulja je bil na pretekli ponedeljek izredno dobro obiskan. Predsedoval je župan Rižnar. Poročilo prof. Vesenjaka je bilo soglasno odobreno; njemu in Jugoslov. klubu se je izrekla zahvala in zaupanje. Sv. Marjeta je naša trdna trdnjava. Vsi naši možje in mladeniči stojijo na krščanskem kmečkem stališču. Krasno uspeva naša kmetijska podružnica.

Tedenstve novice

Občni zbor Slovenske krščansko-socijalne zveze se vrši dne 30. aprila ob 2. uri popoldne v dvorani katoliškega delavskega društva v Mariboru, Florjanjeva ulica. Vabimo vse naše rodoljube, ki se zanimajo za našo izobraževalno in mladinsko organizacijo, da se gotovo udeležijo tega zborovanja.

Zrinski in Frankopan, prva jugoslovanska mučenika, sta bila dne 30. aprila 1671 v Dunajskem Novem Mestu obglavljena, ker sta hotela združiti vse jugoslovanske pokrajine v skupno kraljestvo, neodvisno od habsburško-nemške nadvlade. Dolgo časa so si za Hrvači prizadevali, da bi pripeljali telesne ostanke teh mučnikov v domovino, v Zagreb, a se le sedaj, ko smo res dosegli ujedinjenje vseh Jugoslovancev v skupno kraljestvo, se jim je to posrečilo. V torek, dne 29. aprila, bodo pripeljali zemeljske ostanke Zrinskega in Frankopana iz Dunajskega Novega Mesta v Maribor, kjer se vrše že velika priprava za slovesen sprejem. Kolodvor bo okrašen, zastopane bodo šolske oblasti, uradništvo in vojaštvo. Na kolodvoru bo igrala vojaška godba, peke se bodo slovanske himne, topovi bodo s streljanjem pozdravili prihod ostankov jugoslovanskih mučnikov. Posebno odposlanstvo bo v Špilju sprejelo vlak in ga bo potem spremljalo iz Maribora do Zagreba. Pozivamo naše ljudi od drugih postajah od Špilja do Brežic, da se pripravljajo za slovesen sprejem. Natančnejša navodila bodo poslala pristojne politične oblasti. — Telesni ostanke bodo v Zagrebu na oblatnico smrti, 30. aprila, slovesno pokopani.

Nemci zbirajo zlato in srebro za Nemško Avstrijo. Od vseh strani dobivamo poročila, da agentje nemških denarnih zavodov (bank, hranilnic in posojilnic) kupujejo po naših krajih zlat in srebrni denar. Plačujejo ga za vsako ceno. Zbrane zlatnike in srebrnike utihotaplajo potem v Nemško Avstrijo. In naši ljudje so tako nespametni, da za slab nemški papir prodajo zlato in srebro, ki ima trajno vrednost. Na ta način zmanjšujejo vrednost našega denarja, kajti čimveč je v državi zlata in srebra, tem višje stoji vrednost našega denarja. Ne dajajte torej nemškim agentom za noben papirnati denar svojega zlata. Če ga pa že hočete oddati, pa ga ponudite v nakup kakemu slovenskemu denarnemu zavodu. V Mariboru zamenjajo stari zlati in srebrni denar slovenski denarni zavodi: Spodnještajerska ljudska posojilnica v Stolni ulici, Posojilnica v Narodnem domu in Ljubljanska kreditna banka v Gosposki ulici.

Potna dovoljenja. Vsaka oseba, ki hoče potovati izven svoje občine v katerikoli kraljevski kraljestva, mora imeti potno izkaznico ali potno dovoljenje. Potna dovoljenja za potovanja v okraju izdajajo županstva, za potovanja izven okraja, toda ne izven kraljestva v inozemstvo, pa pristojna okrajna glavarstva, oziroma policijske oblasti. Za potovanje v inozemstvo v naše kraljestvo in za potovanje iz njega